

"İki yaradan biri acz-i beşeri, diğeri fakr-ı insanîdir." Bu iki yarayı biraz açar mısınız? "Diğeri ilaçlar ise; şükür ve kanaat ile talep ve dua ile Rezzâk-ı Rahim'in rahmetine itimaddır" İzahını yapar mısınız?

İnsan sonsuz muhtaçtır, fakirdir. Göze de muhtaçtır, güneşe de. Ve insan sonsuz âcizdir, göz de yapamaz Güneş de. Misalleri artırabiliriz. İnsanın bu yaratılışı onun Allah'ın kudret ve rahmetine itimat etmesi, ancak O'na ibadet edip ve yine yalnız O'ndan yardım dilemesi içindir.

Allah'a ve ahirete imân eden kişi, bu dünyadaki bütün ihtiyaçlarının görülmesinde kendisine düşen görevi yaptıktan sonra, Rabbine teslim olur ve O'na tevekkül ederek rahat bulur. Rızık istiyorsa tarlasına tohumu eker, gerekli hizmeti yapar ve neticeyi sabırla, tevekkülle bekler. Şifa talep ediyorsa doktorun tavsiyelerine aynen uyar, verdiği ilaçları kullanır ve iyileşmeyi yine sabır ve tevekkül ile bekler.

Öte yandan insanın ihtiyaçları bu dünya ile sınırlı değildir. Onun en büyük meselesi ölüm tilsiminin çözülmesi, varlığını ölümlle ebediyen kaybetmemesidir. Bu noktada da insan sonsuz âciz ve fakirdir. İşte ahirete imân da bu ikinci yaraya merhem olur.

"... Hattâ hadsiz aczinde ve nihayetsiz za'fında, hadsiz a'dasına karşı bir nokta-i istinad aramakla, vicdan daima **Vâcib-ülVücut'a bakar. Hem nihayetsiz fakrında, nihayetsiz hacatı içinde, nihayetsiz maksadlara karşı bir nokta-i istimdad aramağa mecbur olduğundan, vicdan daima o noktadan bir **Ganiyy-i Rahîm**'in dergâhına dayanır, duâ ile el açar. Demek her vicdanda şu nokta-i istinad ve nokta-i istimdad cihetinde iki küçük pencere, **Kadîr-i Rahîm**'in barigâh-ı rahmetine açılır, her vakit onunla bakabilir."**(1)

Sualin diğeri şikkına gelince:

Mü'min çok iyi bilir ki, rızık semavât ve arzın mâlikinin elindedir. Bunların bir araya gelmesi ve bitkilerin yahut hayvanların imdadına koşmasıyla, bizim muhtaç olduğumuz rızıklar ortaya çıkar. Bir ağaç yahut bir bahçe tek başına rızık yetiştirecek kabiliyete ve kudrete malik değillerdir. Güneş denizleri buharlaştıracak, bulut o buharları taşıyacak ve muhtaç bölgelere ulaştıracak, bahar mevsiminin gelmesi için yeryüzü o muhteşem ve mu'cize seyahatini sürdürecektir ve daha nice şartların bir araya gelmesinden sonra ağaçlar meyve verecekler, zeminden sebzeler

çıkacaktır. Bunun şuurunda olan bir mü'min, **kendine düşen görevleri yaptıktan sonra**, rızkını ancak Allah'tan ister ve O'nun rahmetine itimat eder.

Burada şu önemli noktaya da ayrıca dikkat çekiliyor: Mü'min olan insan öncelikle kendisine ihsan edilen nimetlere şükür ve kanaat eder. Yeni şeyler isterken de bunu hırs ile değil, kanaat ile talep eder.

(1) [Sözler, Otuz Üçüncü Söz, Otuz Birinci Pencere.](#)